

MEN İDİM

Zireddin Gafarlı

Senden sonra duşub senin dalınca
Yokluğunu bilib geden men idim.
Mecnun gibi gönul verib collere
Goz yaşını silib geden men idim.

Kim gelecek harayıma o başdan
Gece-gunduz ağılayiram yavaşdan
Öyle senden yetim galib bu yaşda
Kabrin üste gelib giden men idim.

Gelen günden, geden vahtdan bezmişem
Hak bildiyğim bu nahakdan bezmişem
Daha seni ağlamakdan bezmişem
Delu gibi gülub giden men idim.

Azıp kaldım bu dumanda, bu cende
Gellersen mi derd belimi bükende
Yıllar boyu dost dogmaca bu kende
Garib gelib, garib giden men idim.

Bir kesim yok, kime deyim sözümü
Sen gedennen acanmıram gözümü
Hiç bilmirem nerde koydum özümü
Belkei öyle ölub giden men idim.

BAĞIŞLA

Akif Ahmetgil

Çokdandır bir kızın saç oğrusuyam
Saçından ayrılan tele bağışla.
Bu deli sevdanın ne suçu varsa
Elində tutduğun ele bağışla.

Sevda dediyimiz sedasız olmaz
Sorgusuz, sualsız, nidasız olmaz
Sevginin kulları hatasız olmaz
Sana gönül veren kulu bağışla.

Bu da bir arzudu, bu da bir addım
Arzumun dalınca bir yol başladım
Ben senin adına gül bağışladım
Geçen günahları güle bağışla.

Akif mi adını dandı kül oldu
Yegane aşkını andı kül oldu
Yürek yegane ki, yandı kül oldu
Bari hiç olmasa, külü bağışla.